

SPIS RZECZY

- I. **Znaczenie wychowania moralnego.** Udział w niem rodziny, kościołów, społeczeństwa i państwa.
- II. **Poziom moralny naszego społeczeństwa.** Sądy obcych i swoich. Statystyka sądowa i oświatowa. Nasz charakter narodowy.
- III. **Dotychczasowe wychowanie moralne.** Dotychczasowa metoda nauki religii. Jej wyniki. Zmiana światopoglądu w społeczeństwie nowożytnem. Niema dalszego ciągu dla tego, co szkoła wypracowała. Skutkiem tego katastrofy wewnętrzne. Projekty reformy w Niemczech. Nauczyciele Bremy; Saski Związek nauczycielski; projekt prof. Bartha. Przyszłość nauki religii w naszej szkole. Teologiczny charakter dotychczasowego wychowania moralnego. Identyfikowanie moralności z prawowiernością. Zdyskredytowanie etyki w społeczeństwie. Nieład w poglądach religijnych i moralnych naszej inteligencji. Nowe programy nauki religii dla naszych szkół. Etyka biblij nie nadaje się jako podstawa wychowania moralnego.
- IV. **Praktyczne znaczenie reformy wychowania moralnego.** (Cel człowieka, motywy, nauka o woli, swobodne myślenie i badanie). Instytucja spowiedzi.
- V **Dalsze sprzeczności pomiędzy etyką naukową a chrześcijańską.** Idea miłości ograniczona przez wiarę. Sa-

mozachowanie, posłuszeństwo, sprawiedliwość. Pesymizm chrześcijańskiego światopoglądu.

- VI. Droga do reformy.** 1) Systematyczna nauka moralności. 2) Praktyczne wychowanie moralne. Znaczenie pracy; także ręcznej. Samorząd. Gmina szkolna. 3) Nauka obywatelska a nauka moralności.
- VII. Najczęstsze zarzuty przeciw etyce naukowej.** Nie daje zupełnej pewności; rozpada się na wiele sprzecznych kierunków; bez religii niema moralności; stosunek religii do moralności.
- VIII. Państwo nowożytne ma obowiązek wprowadzić powszechne wychowanie i nauczanie moralne.** Reasumpcja. Komisja Edukacyjna a wychowanie moralne. Problem wychowania moralnego na Państwowej Konferencji Szkolnej 1920 r. w Berlinie.
- IX. Wychowanie moralne zagranicą.** Stany Zjednoczone, Francja, Anglia, Włochy, Szwajcaria, Portugalia, Japonia